

EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EF-fuglebeskyttelsesdirektivet) (EF-Tidende 1979 nr. L 103, side 1), som senest ændret ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006 (EU-Tidende 2006 nr. L 363, side 368), og Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EF-habitatdirektivet) (EF-Tidende 1992 nr. L 206, side 7), som senest ændret ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006 (EU-Tidende 2006 nr. L 363, side 368).«

2. I § 3, stk. 2, indsættes som nye numre:

- »1) Jagt på fugle må ikke være i strid med de beskyttelsesforanstaltninger, der er truffet i disses udbredelsesområder.
- 2) Jagt på fugle skal tilgodese en fornuftig udnyttelse og være økologisk afbalanceret.
- 3) Der må ikke drives jagt på fugle i yngletiden og på fugle under træk til redebygningsstedet.«

Nr. 1 - 3 bliver herefter nr. 4 - 6.

3. Efter § 9 indsættes:

»§ 9 a. Miljøministeren iværksætter de bevaringsforanstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at det ikke medfører en væsentlig negativ virkning for bevaringsstatus for de pattedyr, som er nævnt i bilag 1 til loven, når de utilsigtet indfanges eller slås ihjel. Bevaringsforanstaltninger iværksættes på grundlag af overvågning eller yderligere undersøgelser.

Stk. 2. Miljøministeren iværksætter de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at indsamling i naturen af enheder af de pattedyr, som er nævnt i bilag 2 til loven, og udnyttelsen heraf er forenelig med hensynet til at bevare disse arter.

Stk. 3. Miljøministeren fastsætter regler for at gennemføre foranstaltninger som nævnt i stk. 1 og 2.«

4. § 33, stk. 1, affattes således:

»Miljøministeren opretter vildtreservater på landjorden, i ferske vande og på fiskeriterritoriet for at beskytte og ophjælpe landets vildtbestande og sikre raste- og fødesøgningsområder for trækkende fugle.«

5. § 37 affattes således:

»§ 37. Miljøministeren kan fastsætte regler om regulering af vildt. Hvis der ikke findes tilfreds-

stillende alternativer til reguleringen, kan regulering foretages for at

- 1) imødegå fare for mennesker eller menneskers sundhed,
- 2) imødegå risiko for smitte af mennesker eller dyr,
- 3) imødegå risiko for luftfartssikkerheden,
- 4) beskytte flora og fauna, og
- 5) hindre omfattende skader på bebyggelse, afgrøder, husdyr, skove, fiskeopdræt eller fiskeri- og vandområder.

Stk. 2. For de arter, der er nævnt i bilag 1, må regler efter stk. 1 ikke hindre opretholdelse af den pågældende bestands bevaringsstatus i dens naturlige udbredelsesområde.

Stk. 3. Miljøministeren kan ved fastsættelse af regler efter stk. 1 fravige reglerne i kapitel 2, 3, 4 og 7.«

6. § 46 affattes således:

»§ 46. Miljøministeren kan i særlige tilfælde gøre undtagelse fra bestemmelserne i § 4, stk. 1, § 18, stk. 1 og 2, § 19, stk. 2, § 23, stk. 1 og 3, § 24, § 26, § 28 og § 30, stk. 1.

Stk. 2. Miljøministeren kan, hvis der ikke findes et tilfredsstillende alternativ, gøre undtagelse fra bestemmelserne i § 8 og § 25 for at

- 1) imødegå fare for mennesker eller menneskers sundhed,
- 2) imødegå risiko for smitte af mennesker eller dyr,
- 3) imødegå risiko for luftfartssikkerheden,
- 4) beskytte flora og fauna,
- 5) hindre omfattende skader på bebyggelse, afgrøder, husdyr, skove, fiskeopdræt eller fiskeri- og vandområder,
- 6) tillade, på strengt kontrollerede betingelser, at indfange, besidde eller anvende bestemte arter af fugle i mindre mængder,
- 7) fremme forskning og undervisning,
- 8) genoprette en bestand, genudsætte eller opdrætte arter af fugle og de i bilag 1 til loven nævnte arter, eller
- 9) tillade indsamling eller opbevaring af enheder af de arter, der er nævnt i bilag 1 til loven, i et begrænset og specificeret antal og under strengt kontrollerede betingelser.

Stk. 3. For de arter, der er nævnt i bilag 1, må fravigelse efter stk. 2 ikke hindre opretholdelse af den pågældende bestands bevaringsstatus i dens naturlige udbredelsesområde.